

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobci: a) F. B.
b) H. B.

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské nám. 1/1, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2023, č. j. ZKI BR-O-10/186/2023-16

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) obdržel dne 9. 6. 2023 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Moravské Budějovice (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 7. 12. 2022, č. j. OR-128/2022-741, jímž nevyhověl nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu k. ú. X, týkajícího se

evidované výměry parcely č. st. XA (dále též „pozemek XA“) a zobrazení vlastnické hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB v souboru geodetických informací katastru nemovitostí, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobci navrhují, aby krajský soud napadení rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí (stejně tak rozhodnutí ZKI BR-O-66/316/2014), je v rozporu s obsahem správního spisu. Zdejší soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2016 č. j. 31 A 51/2014-126 nepřihlédl k námitkám a důkazům (stejným jako v této žalobě) a neuvedl důvod, proč tak neučinil. V napadeném rozhodnutí nebylo přihlédnuto k odvolání, kde jsou uvedeny i skutečnosti stran 80. let minulého století, kdy byla z terénu odstraněna sousední budova, která vyznačovala a na které byly vyznačeny hranice mezi pozemky p. č. st. XC, p. č. st. XB, p. č. st. XA a p. č. st. XD. **Nezákonný správní akt stavebního úřadu v roce 1986 spočíval v tom, že v** rozhodnutí o odstranění sousední budovy nezabezpečil obnovení hranic pozemku a rozhodnutí o odstranění nezaslal k vyjádření.
3. Dále žalobci popisují situaci stran vytýčení hranice roku 1993 společně se soudním řízením a závěrem znalce ve *Znaleckém posudku ze dne 26. 10. 1993, č. j. 151/1992 (dále jen „Znalecký posudek“)*. V roce 2005 probíhalo soudní řízení u Okresního soudu Třebíč. V roce 2005 se ztratila z evidence nemovitosti na katastrálním úřadě část pozemku XA o výměře 3 m². Tato skutečnost je důvodem opakovaných návrhů na opravu chyby v katastrálním operátu. U sousedního pozemku XB se ztratila z evidence nemovitosti část pozemků o výměře 11 m² (viz *Znalecký posudek*). Stavební úřad nenapravitel své pochybení – obnovení hranice pozemku XA (viz Sdělení Mě.Ú.M.B. z 16. 9. 1992, rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2012 č. j. 29 Ca 217/2009-87). Stavební úřad požadavek navrhovatelů neprojednal a ani nevydal rozhodnutí. Žalobci požadují, aby o návrhu rozhodl jiný správní orgán.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve věci opravy evidované výměry u parcely č. st. XA bylo již rozhodováno. Nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby. Skutkový stav má oporu v důkazech. Žalovaný se dostatečně zabýval věcnou stránkou, specifikoval důvody rozhodnutí a výrok řádně odůvodnil. Skutečnosti týkající se jednání s odborem výstavby ani soudní řízení nemají vliv na rozhodnutí žalovaného či katastrálního úřadu. Nejde o relevantní podklady pro opravu geometrického určení hranice ani pro změnu výměry ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 nebo odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“). Je zřejmé, že mezi žalobci a manžely Š. je spor o průběh vlastnické hranice, který žalovaný ani katastrální úřad není oprávněn řešit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2024, č. j. 7 As 38/2023-21).

IV. Replika žalobců

5. Předešlá rozhodnutí správních orgánů a soudů trpí vadou řízení. Skutkový stav je v rozporu s obsahem správních a soudních spisů (nebylo přihlédnuto ke *Znaleckému posudku*). V tomto je uvedeno deset podkladů, v napadeném rozhodnutí jsou uvedeny pouze tři.

6. Zbavením vlastnictví k části pozemku XA došlo k porušení čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), čl. 13 Úmluvy a čl. 17 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Došlo k porušení práva na spravedlivý soudní proces (čl. 6 Úmluvy a čl. 47 Listiny).

V. Ústní jednání

7. Při ústním jednání dne 16. 12. 2025 žalobci setrvali na svých dosavadních tvrzeních k věci. Žalovaný se jednání nezúčastnil, svoji neúčast omluvil. Soud v průběhu jednání konstatoval, že totžná věc byla předmětem posouzení v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 31 A 51/2014, u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 63/2017 a u Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 2716/17. Pokud se týká navržených důkazů, soud sdělil, že jsou součástí správního spisu.
- 8.

VI. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud v Brně přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
10. V nyní projednávané věci je stěžejní otázkou, zda měl katastrální úřad na návrh žalobců provést opravu chyby v katastrálním operátu.
11. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona platí, že „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“
12. Dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“
13. Dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.“
14. Soud předně považuje za důležité uvést, že žalobní námitky se v mnohém neliší od námitek uplatněných žalobci v odvolání. Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý

dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

15. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 6. 6. 2022 podali žalobci „opakovaný“ návrh na opravu evidovaných údajů v katastru nemovitostí týkající se pozemku parcelní číslo (p. č.) st. XA v k. ú. X, a to opravu výměry parcely z 371 m² na 373 m². Dále požadovali, aby hranice mezi pozemky p. č. st. XA a st. XB byla v souboru geodetických informací (katastrální mapě) vyznačena tak, jak byla vytyčena soudním znalcem v roce 1993. Katastrální úřad nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu katastrálního území X nevyhověl, neboť se dle něj o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona nejedná. Žalobci posléze podali odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto.
16. Jak uvádí odborná literatura i judikatura správních soudů, oprava chyby v katastrálním operátu slouží zejména k odstranění rozporu mezi stavem zápisů v katastrálním operátu a obsahem listin, jež byly podkladem pro jejich zápis, založených ve sbírce listin katastrálního úřadu. Při opravě chybného údaje nemůže katastrální úřad fakticky právo nalézat, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. Barešová, Eva; et al. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, nebo rozsudky NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, a ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).
17. Cestou podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze opravit pouze takový chybný údaj katastru, který vznikl některým ze zákonem stanovených způsobů, tj. mimo jiné zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Zřejmým omylem při vedení katastru lze rozumět takový omyl, který je naprosto evidentní již při povrchním zkoumání (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31). Při zápisu do katastru nemovitostí mohou v zásadě vznikat dva typy nesouladů – technický a právní. Technický nesoulad spočívá v technické chybě, jež vznikla při provádění zápisu do katastru nemovitostí – zapsaný stav neodpovídá podkladům, na jejichž základě byl proveden. Právní nesoulad naopak spočívá ve sporu o to, zda podklady, na základě kterých byl zápis do katastru proveden, odpovídají skutkové a právní realitě. Z uvedeného vyplývá, že opravou zřejmého omylu lze řešit toliko nesoulad technický, čemuž odpovídá i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27), a nesoulad, na kterém panuje mezi vlastníky všech dotčených pozemků shoda (viz rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Právní nesoulad je pak možné řešit postupem dle § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, případně žalobou na určení vlastnictví; tedy u civilních soudů, nikoliv cestou opravy chyby v katastrálním operátu. Omyl je charakteristický tím, že je v něm obsažen lidský činitel a jako omyl tedy není možné posuzovat objektivní skutečnosti, které způsobují nesoulad katastru se skutečným stavem (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103).
18. Chyba v katastrálním operátu tedy může být opravena pouze tehdy, pokud vznikla zákonem stanoveným způsobem, buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo

nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

19. Zdejší soud v předchozím rozsudku č. j. 31 A 51/2014-126 uvedl, že *[ch]yba ve výměře může být opravena pouze dle platného geometrického určení a v případě překročení mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem*. Zásadní v projednávané věci je, že na území X proběhla v roce 2004 v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 písm. b) předchozí úpravy katastrálního zákona obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, jejíž platnost byla po námitkovém řízení vyhlášena ke dni 1. 1. 2005. Při obnově katastrálního operátu přepracováním, se podle ustanovení § 15 předchozí úpravy katastrálního zákona, převáděla katastrální mapa z grafické formy do formy grafického počítačového souboru a výsledkem byla digitální katastrální mapa v souřadnicovém systému S-JTSK. Obnova katastrálního operátu vycházela z dokumentů ve správním spise založených, a to náčrt č. 35 z roku 1949, geometrický plán z roku 1958 a geometrický plán z roku 1961, díky kterým bylo možné na základě vyznačených potřebných vzdáleností vypočítat výměru a dle které byla opravena výměra z původních 373 m² na 370 m², po zaokrouhlení 371 m². Ze spisového materiálu, z protokolu o výpočtu ze dne 15. 2. 2010, č. j. OR-216/2013-741-43 vyplývá, že po výpočtu na základě lomových bodů je celková výměra 370.69 m.
20. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že obnova katastrálního operátu byla provedena na základě výpočtů a listinných podkladů ve spise založených a nedošlo k žádnému pochybení v rámci obnovy katastrálního operátu. Jedná se o údaj podložený měřeními splňujícími zákonné předpoklady.
21. Pokud se žalobci vyjadřují k nesprávnosti předchozích rozhodnutí (rozhodnutí žalovaného ZKI BR-O-66/316/2014 a rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2016 č. j. 31 A 51/2014-126), soud k tomu uvádí, že předchozí řízení se týkalo totožné právní otázky (opravy chyby v katastrálním operátu stran pozemku XA), která byla pravomocně posouzena a závěry žalovaného a zdejšího soudu byly potvrzeny Nejvyšším správním soudem. V nynějším řízení soud nepřezkoumává správnost předchozího rozhodnutí, ale pouze zákonnost napadeného rozhodnutí vydaného na základě nového návrhu. Shodně s uvedeným nemůže soud přezkoumat ani postup stavebního orgánu v roce 1992, pokud žalobci namítají, že jejich požadavek nebyl projednán. Námitky směřující proti postupu správních orgánů a soudu v předchozím řízení tak nejsou v tomto řízení relevantní. V nynějším řízení soud přezkoumává toliko řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu podaný dne 6. 6. 2022.
22. Žalobci namítají, že skutkový stav je v rozporu se správním spisem. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) je správní orgán povinen zjistit stav věci bez důvodných pochybností. Skutkový stav, který je správním orgánem zjišťován, musí mít oporu ve správním spise. V nynějším řízení soud shledal skutkový stav, na jehož základě správní orgány rozhodovaly, jako mající oporu v provedených důkazech a správním spise. Správními orgány bylo přihlédnuto k doloženým důkazům a dostupným geometrickým plánům uloženým na katastru nemovitostí, jež jsou součástí správního spisu a tyto byly řádně posouzeny. Soud se s námitkou žalobců neztotožnil.
23. Žalovaný i katastrální úřad se podrobně zabývali tím, zda byly dány důvody pro opravu chyby v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona v souladu s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky vzniklé zřejmým omylem.

24. Jak žalovaný uvedl ve svém rozhodnutí, katastrální úřad návrh na opravu prověřil v operátech katastru nemovitostí jak písemných, tak grafických, a dospěl k závěru, že opětovný návrh na opravu údajů katastru je nedůvodný, a proto žádosti o opravu nevyhověl. V oznámení o neprovedení opravy chyby katastrální úřad uvedl, že se jedná o opakovaný návrh. V předchozím návrhu z roku 2013 byl uveden pouze požadavek na opravu výměry parcely č. st. XA z hodnoty 371 m² na hodnotu 373 m², v průběhu řízení upřesněno na 374 m². Jelikož velikost výměry parcely vyplývá z geometrického určení pozemku, tj. jeho tvaru a rozměru, zabýval se tehdy katastrální úřad rovněž geometrickým určením pozemku parcelní č. st. XA, tzn. i vyznačením hranice mezi pozemky parcelní č. st. XA a parcelní č. st. XB v katastrální mapě.
25. Výsledkem řízení z roku 2013 bylo zjištění, že se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona. Dále v oznámení o neprovedení opravy chyby katastrální úřad popsal skutečnosti rozhodné pro neprovedení opravy chyby v řízení z roku 2013 (týkající se i nynějšího řízení): v roce 2005 byla v k. ú. X dokončena obnova katastrálního operátu přepracováním, při které byly využity podklady uložené na katastrálním úřadu: náčrt č. 35 z nového mapování provedeného v letech 1944 až 1950, geometrický plán č. 37-09/422-920/58, který je součástí kupní smlouvy ze dne 11.6. 1958 (měřené údaje zaznamenány v náčrtu označeném č. mikrosnímku 9340), geometrický plán č. 33-920/61, který je součástí kupní smlouvy ze dne 28. 5. 1961 (měřené údaje zaznamenány v náčrtu označeném č. mikrosnímku 9431). Na uvedených podkladech jsou vyznačeny všechny potřebné vzdálenosti (oměrné míry), podle nichž bylo možné geodetickými metodami vypočítat souřadnice jednotlivých lomových bodů parcely č. st. XA. Dle podkladů byla nově určená výměra 370 m² a při obnově katastrálního operátu přepracováním byla na tuto hodnotu opravena, a to v souladu s § 57 odst. 4 tehdy platné vyhlášky č. 190/1996 Sb., kde je uvedeno, že se na podkladě digitální mapy vyznačí v souboru popisných informací nové výměry parcel. Dne 22. 3. 2010 byla podána Městem Moravské Budějovice Žádost o zápis Souhlasného prohlášení (podepsané vlastníky) o shodě na průběhu hranic pozemků ze dne 22. 2. 2010 mezi pozemky p.č. XD a st. XA. Zjištěný průběh hranic byl vyznačen v neměřickém záznamu (NZ) č. 2260, který byl vyhotoven katastrálním úřadem a vzhledem k tomu, že se vlastníci dohodli mj. na změně vlastnické hranice u bodu 803-5 dle tohoto NZ, byl zanedbatelný díl přisloučen do p. č. st. XA a na základě tohoto a zaokrouhlení se výměra opravila z 370 m² na 371 m².
26. Katastrální úřad se v oznámení o neprovedení opravy chyby vyjádřil k požadavku, aby hranice mezi pozemky XA a XB byla v SGI vyznačena tak, jak byla vytyčena soudním znalcem v roce 1993. K tomu uvedl, že porovnáním souřadnic bodů dokumentovaných v záznamu podrobného měření změn (dále též „ZPMZ“) č. 1201 určených soudním znalcem se souřadnicemi lomových bodů hranice mezi výše uvedenými pozemky evidovanými v SGI bylo zjištěno, že tyto souřadnice si v rámci dopustných odchylek pro kód kvality podrobných bodů 3 odpovídají. Lomový bod č. 9079-790 platné katastrální mapy je v podstatě totožný s bodem označeným ve znaleckém posudku jako bod A (č. 1201-505). Skutečný rozdíl v souřadnicích bodů č. 9079-790 a 1201-505 (=A) je 0,02 m. Základní souřadnicová chyba pro podrobné body s kódem kvality 3 je dle bodu 13.9 přílohy katastrální vyhlášky stanovena hodnotou $r_{rixy} = 0,14$ m. Odpovídající hodnota mezní souřadnicové chyby je v souladu s bodem 13.2 přílohy katastrální vyhlášky 0,28 m. Hranice mezi citovanými pozemky je v SGI vyznačena v souladu se znaleckým posudkem dokumentovaným v ZPMZ č. 1201. Z uvedeného je dle katastrálního úřadu patrné, že

trojmezí pozemků p. č. XA, XB a XC zobrazené v platné katastrální mapě souhlasí s bodem vytyčeným soudním znalcem v terénu (dle znaleckého posudku bod A). Nemůže tedy odpovídat bodu „vytyčenému“ pracovníkem stavebního úřadu (dle znaleckého posudku bod E), ani bodu „vytyčenému“ dřívějšími majiteli pozemku p. č. st. XB.

27. Jak katastrální úřad uvedl, zobrazení hranice mezi pozemky p. č. XA a XB v souboru geodetických informací je v souladu s podklady uloženými na katastrálním úřadu a rovněž v souladu se Znaleckým posudkem uloženým v ZPMZ 1201. K problematice evidence výměr parcel pak katastrální úřad uvedl, že dle § 2 písm. g) katastrálního zákona velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry a výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna a jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku. Pro velikost výměry parcely je určující geometrické určení pozemku, tj. jeho tvar a rozměr. Správnost geometrického určení pozemku XA byla prokázána již v řízení sp. zn. OR-216/2013-741. Tomuto geometrickému určení pak odpovídá velikost výměry 371 m². Na požadovanou hodnotu 374 m² výměru parcely XA opravit nelze, neboť by provedením této opravy došlo k překročení mezní odchylky mezi výměrou parcely grafického počítačového souboru a výměrou souboru popisných informací dle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky. Taje pro kód kvality lomových bodů 3 stanovena hodnotou 2 m². Je zřejmé, že informace o výměře pozemku jsou podloženy provedenými měřeními dle právních předpisů. K uvedeným postupům a závěrům soud konstatuje, že podrobně osvětlují, jak katastrální úřad věc hodnotil a z čeho vycházel. Je také zřejmé, že postupoval v souladu s příslušnými předpisy Soud se s jeho závěry v plném rozsahu ztotožňuje.
28. Žalobci namítají, že v napadeném rozhodnutí nebylo přihlédnuto k jejich odvolání ohledně několika skutečností – stran odstranění sousední budovy v 80. letech a nezákonného správního aktu provedeným stavebním úřadem tím, že roku 1986 nezabezpečil obnovu hranic a stran situace v roce 1993, kdy odkazují na znalecký posudek. Těmto námitkám nemůže soud přisvědčit. Správní orgány dostatečně popsaly skutečnosti dřívějšího mapování a stavu hranic pozemků a správně dospěly k závěru, že v nynějším řízení se nejedná a nemůže jednat o chybu v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona.
29. Soud neshledal dále důvodnou námitku žalobců uvedenou v replice, že by došlo k porušení čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě, čl. 17 Listiny, že by byl nutný postup dle čl. 13 Úmluvy či že by došlo k porušení práva na spravedlivý soudní proces (čl. 6 Úmluvy a čl. 47 Listiny). Soud dospěl k závěru, že nedošlo k porušení mezinárodních závazků či základních lidských práv. Nedošlo totiž k žádnému nezákonnému zásahu ve formě odebrání půdy a vlastnictví k ní, jak se žalobci domnívají.
30. Jak bylo již výše uvedeno, z judikatury NSS vyplývá, že katastrální úřad je povinen opravit pouze takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu – musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin (viz již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27). Takové listiny, které by prokazovaly rozpor mezi údaji, však žalobci nepředložili. Správní orgány změnu výměry (žalobci tvrzenou „ztrátu výměry pozemku o výměře 3 m²“) i závěry znaleckého posudku dostatečně popsaly a odůvodnily.
31. V daném případě se o zřejmý omyl nejedná. Správní orgány nemohly využít ani druhé možnosti opravy (dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky), jelikož na umístění hranice mezi pozemky XA a XB nepanuje shoda jejich vlastníků. Jak správně podotkl žalovaný ve svém

vyjádření, ze skutečností týkajících se správních řízení vedených u Městského úřadu Moravské Budějovice, odboru výstavby, a soudního řízení je zřejmé, že mezi žalobci a manžely Š. (potažmo jejich předchůdci manžely G.) je spor o průběh vlastnické hranice, který žalovaný ani katastrální úřad není oprávněn řešit.

32. V nynějším řízení tedy nedošlo k technické chybě (technickému nesouladu). Jak soud uvedl výše, právní nesoulad je pak možné řešit postupem dle § 1028 občanského zákoníku, případně žalobou na určení vlastnictví; tedy u civilních soudů, nikoliv cestou opravy chyby v katastrálním operátu. Nelze proto přisvědčit námitkám žalobců stran pochybení správních orgánů.
33. Nejvyšší správní soud v již odkazovaném rozsudku č. j. 6 As 166/2015-27 zdůraznil, že katastrální úřad nemůže vybočit ze své evidenční role. Katastrální úřad v řízení o opravě chyby katastru může provádět pouze základní jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin, ale nemůže řešit sporné otázky. Právě o takovou spornou otázku jde, pokud není shoda mezi vlastníky sousedících pozemků o průběhu hranic mezi pozemky.
34. Jelikož má oprava chyby v katastrálním operátu toliko evidenční charakter, ve vztahu k řešeným pozemkům nemohlo být ze strany žalovaného rozhodnuto jinak, než že odvolání zamítl. Soud lidsky chápe nepříjemnost nastalé situace, avšak řízení o odstranění zřejmého omylu nemohlo vést k žalobci požadovanému výsledku, tím spíše, pokud nepanuje mezi nimi a majiteli pozemku p. č. XB shoda o průběhu hranice mezi jejich pozemky. Katastrální úřad vychází toliko z listin, jež mu byly předloženy. Pro evidovaný stav má katastrální úřad podklady.
35. Soud považuje za vhodné opětovně upozornit na skutečnost, že návrh v nynějším řízení je již návrhem opakovaným, přičemž touto situací se již zabýval jak zdejší soud, tak Nejvyšší správní soud. Žalobci také podali ústavní stížnost, kterou Ústavní soud odmítl.
36. Zdejší soud dospěl k závěru, že ani v nynějším řízení se nejedná o chybu v katastrálním operátu. Napadené rozhodnutí netrpí vadami namítanými v žalobě a závěry žalovaného jsou dostatečně podepřeny podklady správního spisu.

VII. Závěr a náklady řízení

37. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. prosince 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu